

Figgjarlógin 2008

EYÐGUNN
SAMUELSEN

løgtingskvinnu

Samgongan hevur nú lagt fram uppskot til figgjarlóg fyri 2008. Henda figgjarlóg er orðvísi á fleiri mátar. Hon er í veruleikanum bert galdandi fyri ½ ár og tí kann vera ringt at hóma eina broytta kós í figgjarpolitikk-inum og raðfestingunum.

Samstundis er hon er fyrsta figgjarlógin hjá eini nýggjari samgongu.

Føroyar partur av altjóða samfelagnum

Sum tað framgongur av samgonguskjalinum, so hevur henda samgongan sett sær fyri, at Føroyar skulu vera veruligur partur av altjóða samfelagnum. Gongdin í heiminum er, at búskapurin í øllum londum verður meira og meira altjóðagjærdur, hetta merk-ir, at um vit vilja tað ella ikki, so verða eisini vit í Føroyum ávirkað av gongdini úti í heimi. Stóri prís-vøksturin á olju og órogv í á heimsins figgjarmarkn-aðum eru hendingar, ið alt størri mun eisini ávirka okkum og hesin ótrygg-leiki ger tað torført at spáa um hvussu búskapargongd-in fer at vera komandi árin. Vit hava eitt gott sam-felag við einum vælferðar-støðið ið, er nógv ment seinasta valskeið. Ferðin á búskapinum hevur verið sera stór seinastu árin, útlit eru ikki til somu ferð í ár og næsta ár, hóast hetta er ongín orsök til at stúra. Sambært búskaparmeting landsbankans so verður

roknað við einum búskapar-vøxtri í 2008 á 4,7 % og metir figgjarmálaráðið sama vøxtur. Ein vøxtur á hesari stødd verður vanligi roknað sum stórus, hóast hann er minni enn árin frammanundan.

Avbjóðingar og støðan í vinnuni

Seinastu árin hava bæði tilfongisvinnan og byggi-vinnan víst á, at teimum væntar arbeiðsmegi. Tí hevur samgongan lagt uppskot fram, ið ferð at gera tað lættari hjá vinnuni at fáa útlenska arbeiðs-megi. Samstundis hevur samgongan strongt á part-arnar á arbeiðsmarknaði-num um at fara undir sam-ráðingar um ein fastlónar-sáttmála innan flakavinnuna.

Eydnast tað at fáa eina fastlónarskipan, so er hetta eitt stórt frambrot fyri føroysku arbeiðarafjældina. Tí er tað mín vón, at partar-nir vísa neyðuga viljan og fáa semju um eina skipan. Um tað eydnast at fáa meira skipað viðurskifti fyri arbeiðsmegin á flaka-virkjunum og lættari at-gongd til útlenska arbeiðs-megi til vinnuna sum heild, so kunnu hesi tiltøk vera viðvirkandi til, at væntaði stígurin í búskapinum ikki verður so drúgvur, sum nøkur vænta.

Framtíðarútlit

Hví hevur tað so stóran týðning, eisini fyri Javnað-arflokkinn, at varðveita vøxtur í búskapinum. Tað sum er avgerandi er, hvat vilja vit nýta búskapar-vøksturin til, vilja vit nýta hann til meira sjálvbjargni,

meira forbrúk hjá tí ein-staka ella meira vælferð.

Javnaðarflokkurin leggir stórsta dentin á at varðveita og útbyggja okkara væl-ferð, hetta er ein stór avbjóðing tí vit vita øll, at okkara vælferðarskipannir vera settar alt meira undir trýst, her heima eins og í londunum rundanum okkum. Tí er tað ein spurningur, sum vit mugu taka støðu til, hvussu vit skipa okkara vælferðar-skipannir í framtíðini, skulu tær vera fyri øll uttan mun til inntøku ella skulu vit leggja dent á meira samhaldsfesti í hesum skipanum.

Útreiðsluvøksturin hjá tí almenna síðstu fyra árin hevur verið stórus. Tað áhugaverda er, hvat er nýtsl-an farin til, eg kann nevna skattalætta, rentustuðul, út-bygging av vælferðartæn-astum og skúlaverkinum.

Skattalætta, ið skuldi kosta 240 mió men vísti seg at kosta nógv meira.

Rentustuðulin er ein útreiðsla, ið land og komm-unur bera. Útreiðslurnar hjá landinum til rentu-stuðul eru nærum tvífold-aðar frá 56 mió í 2004 til 101 mió í 2008. Orsøkirnar eru hægri renta, fleiri útlán og longri avdráttartíðir.

Hvørjar tænastur og skipannir kunnu vit vera fyrriuttan

Viðvíkjandi skattalætthanum kann ein spyrja seg sjálván, um tað var rætt ella skeivt at lata so stóran skatta-lætta. Tað er tó ógvuliga sannlíkt, at skattalættingin, í hvussu so er tey fyrstu árin, var viðvirkandi til økta nýtslu og harvið økt-

um inntøkum til landskass-an. Eri sjálv av tí áskoðan, at hesin lætti seinnu árin hevði minni positiva ávirk-an á búskapin. Umframt tað at hann vendi sosialt skeivt.

Viðvíkjandi rentustuðli-num kunnu vit eisini seta spurningin, kundu vit verið hann fyrriuttan? Ongin ivi er um, at rentustuðulin hevur verið viðvirkandi til høgu húsaprísirnar og til at húsarhaldini í nógvum fòrum hava langt síni lán so tey gerast nógv seinni skuldarfrí enn áður.

Tó kunnu vit ikki siggja burtur frá, at rentustuðulin í dag er trygðin fyri at nógvur familjur kunnu hava tak yvir høvðið. Hesa fortreyt kann ein ikki broyta men spurningurin er, um vit ikki skulu hyggja eftir, um tað eru aðrar óhepnar fylgir av skipanini, ið kunnu broyt-ast uttan at broyta verandi fortreytir.

Viðvíkjandi vælferðar-tænastunum er spurning-urin: Vilja vit, ella kunnað vit, sum eitt nýmótans samfelag lata vera við støðugt at útbyggja eldra-røkt, heilsuverk og aðrar vælferðarskipannir.

Og er tað møguligt at leggja seg eftir at gerast eitt samfelag á einum høg-um vitannarstöði uttan framhaldandi at menna okkara skúlaverk. Hetta eru viðkomandi og átroð-kandi spurningar, ið vit mugu fyrihalda okkum til.

Endurskoða almenna sektorin

Tá ið hetta er sagt, so er tað samstundis greitt, at vit framhaldandi ikki kunnu

hava líka stóran vøxtur í nýtsluni sum vit hava havt higartil. Tí mugu vit endur-skoða almennu skipaninar og broyta tær skipannir, ið ikki virka eftir ætlan.

At endurskoða almenna sektorin tekur longri tíð enn figgjarárið 2008, vit mugu siggja hesa endur-skoðan í einum longri per-spektivi, helst øll fyra ár-ini, ið henda samgongan situr.

Sæð í hesum ljósið er kanningin av Landssjúkra-húsinum, har útgreinað verður kostnaður og útreið-slugongd, ein góð byrjan. Men hon gevur litla mein-ing, um vit bert hyggja at Landsjúkrahúsinum. Hetta eigur at vera ein byrjan, ið kemur at umfata allan almenna sektorin. Á henda hátt kunnu vit fáa staðfest, hvat ið raksturin av okkara samfelag veruliga kostar, og á hvørjum økjum vit kunnu fáa meira fyri minni.

Vøksturin í rakstrarút-reiðslunum frá 2007 til 2008 er á 7,4%, er ein stórus vøxtur, og hóast tað, siga øll seg fáa ov lítið. Hesar útsagnir bera boð um, at endurskoðan er neyðug. Tamarhald má fáast á rakstrarútreiðslu-num. Tí mugu allir stovnar spyrja seg sjálván, fáa vit nokk burturúr tí játtan, vit hava, ella kann meira fáast burturúr. Eg eri vís í, at nógva staðni kann meira fáast fyri minni ella tað sama. Tað krevur nýhugsan og umhugsni innan al-menna sektorin.

Hetta er ein langtíðarav-bjóðing sum vit ikki bert kenna í Føroyum, men eis-ini innan almenna sektorin

í londunum kring okkum. Skjótari vit taka avbjóðing-ina upp á okkum, betur vera vit før fyri at loysa trupulleikan.

Samanumtøka

Henda figgjarlógin ein yvirgangsfiggjarlóg, rað-festingarnar hjá hesi sam-gonguni eru bert 23 mió, restin er framskrivingar av virksemi samtykt seinasta valskeið.

Hóast uppraðfestingarnar hjá samgonguni ikki eru stórar í krónum og oyrum, so fata tær í ein stóran mun um tey økir, ið vit meta sum nær tengd, um ikki fortreyt fyri vælferðini. Millum annað til barsilskip-anina, barnaískoyti til stakar uppihaldarar, betran av fyrtilarpensjónini, ellis-og røktarheimspláss, Pisa átøk, tiltøk til lesiveik, eykaflokkar til námsfrøði og læraraútbúgving.

Øll hesi tiltøk, vísa, at sjálvst um henda figgjar-lógin ikki av álvára hevur fingramerkini hjá nýggju samgonguni, so eru tó nøkur peilimerkir at hóma, ið so avgjørt vísa rætta vegin.

Stórar avbjóðingar eru fyri framman, vit eru á veg inn í ein meira normalan búskaparvøxtur. Kynstrið er at varðveita og útbyggja tað, ið hevur týðning at varðveita og menna í ein-um nýmótans vælferðar-samfelag og at sleppa okkum av við, ella broyta skipanir, ið ikki tæna vælferðini.

Eg vil bara tryggja at løgtingið fær sín vilja

SJÚRÐUR
SKAALE

Helena Dam á Neystabø heldur meg reka føroyskan partapolikk á fólkatingi í samandi við útlendingalógina. Tað er skeivt

Tá uppskot um føroysk viðurskifti eru á skrání á fólkatingi, venda aðrir fólkatingslimir sær altíð til mín og spyrja hvat eg sigi um tey. Og eg mæli teimum altíð til at gera tað sama: Nevniliga at taka undir við tí, sum føroyskir myndugleikar ynskja. Áðrenn fólkatingið síðsta týsdag víðgerði uppskotið um broytingar í útlendingalógini fyri

Føroyar, vóru eisini fleiri, sum bóðu um kunning og tilmæli frá mær.

Men tá var ikki so lætt at geva greið tilmæli, tí løgtingið hevði als ikki víðgjørt uppskotið.

Hesum greiddi eg teim-um frá. Og tí mælti eg til at málið varð beint í nevnd, og at tað ikki verður tikið fram aftur til 2. víðgerð fyrr enn løgtingið hevur avgreitt tað. Síðani skal fólkatingið samtykkja júst tað, sum løgtingið hevur samtykt.

Kann verða broytt

Eg haldi tað vera umráðandi at fólkatingið bíðar eftir løgtinginum í hesum máli, tí tað er ikki ósannlíkt, at løgtingið fer at broyta uppskotið.

Áðrenn víðgerðina týsdagin tosaði eg bæði við føroysk vinnulívsfólk,

politikarar og embætisfólk, og eg fekk ta púra greiðu fatan, at tað er stór ónøgd við ein part av tí uppskoti, sum Helena Dam á Neystabø hevur lagt fram.

Sambært uppskotinum skal tann ætlaða smidliga atgongdin hjá arbeiðsmegi úr ES fara úr gildi, um arbeiðsloysið í Føroyum er meira enn 3,5% í meira enn trýggjar mánaðir. Tað er hetta, sum ónøgdin er um – og tað er hetta sum ger, at løgtingið kanska fer at broyta uppskotið hjá Helenu.

Tað gjørdi eg vart við undir víðgerðini á fólk-atingi. Og tað kallaði Helena í útvarpinum fríggjakvøldið fyri at nýta fólkatingsins røðarapall til at “reka innanhýsis partapolitikk í Føroyum”.

Hetta er púra misskilt. Eg segði í talu míni soleið-

is um orsøkina til, at eg gjørdi vart við veikleikar uppskotinum: “Når jeg påviser svagheder ved forslaget så er det fordi jeg sagtens kan forestille mig, at lagtinget kommer til at ændre forslagets nuværende form. Derfor kan folketinget, ved at vedtage dette lovforslag i sin nuværende form, komme til at gøre noget andet end det, som lagtinget ønsker.”

Eg færdi altso ikki ”innanhýsis partapolitikk“ á fólkatingi. Eg vildi bert tryggja, at fólkatingið samtykkir tað, sum lög-tingið ynskir. Altso at løgtingið fær sín vilja.

Ger trupulleikan minni enn hann er

Við útvarpið segði Helena eisini at arbeiðsloysið í Føroyum er so lítið, at 3,5 % markið ikki verður ein

trupulleiki fyrr enn langt úti í framtíðini ”um yvirhøvur nakrantíð”.

Hetta haldi eg vera sera bláoygt. At arbeiðsloysi er so lítið sum nú er púra óvanligt. Tað kann ógvu-liga skjótt fara uppum 3,5 %. So standa vit aftur við somu skipan sum nú. Og er tað nakar sum veit hvussu vitleys verandi skipan er, so er tað eg. Dagliga venda fólk sær til mín um hjál, tí tey standa fæst í skipan-ini, og hvørki vita út ella inn. Nógv arbeiðspláss missa veldugar upphæddir orsaka av, at skipanin er so tung.

Tí vóni eg, at løgtingið broytir uppskotið hjá Helenu, so markið uppá 3,5% antin verður hækkað ella tikið burtur.

Men samtykkir løgtingið uppskotið sum tað fyril-iggur, so fari eg sjálvandi

at atkvøða fyri tí á fólk-atingi. Og eg fari at mæla øllum øðrum til at gera tað sama.

Partur av landsstýrinum?

Annars kunngjórði Finnur Jensen, útvarpsmaður, eisini í innslagnum fríggjakvøldið, at ”Sjúrdur Skaale er partur av landsstýrinum”.

Veit ikki hvar hann hevur tað frá. Eg eri hvørki partur av landsstýrinum ella løgtinginum. Men tá løgtingið bíður um at fáa eina danska lóg setta í gildi fyri Føroyar, so taki eg sjálvandi undir við tí á fólkatingi. Eisini, tá eg ikki eri heilt samdur við løgtinginum.